

Οι Σύλλογοί μας συστάθηκαν κατά τα έτη 2008 και 2009 αντίστοιχα και μετρούν μέχρι σήμερα πάνω από 100 μέλη συνολικά. Επιπλέον έχουμε αναζητήσει και μιλήσει με πάνω από 200 εκμισθωτές θαλασσιών μέσων αναψυχής, η οποίοι δραστηριοποιούνται σε διάφορες περιοχές ανά την Ελληνική Επικράτεια, μεμονωμένα ή σε ομάδες ολίγων ατόμων, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ιδρύσουν ένα τοπικό Σύλλογο. Όλοι όμως οι προαναφερόμενοι συμφωνούν και ταυτίζονται με τις παρακάτω περιγραφόμενες απόψεις - προτάσεις μας.

Κύριος σκοπός της ίδρυσης των Συλλόγων μας, ήταν η πρόωθηση λύσεων για τα τόσο σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος των Θαλασσιών Μέσων Αναψυχής ανά την Ελληνική Επικράτεια. Προβλήματα τα οποία αφορούν τη βιωσιμότητα, ανάπτυξη και εξέλιξη του επαγγέλματος, τον τρόπο που προβάλλουμε τις δραστηριότητές μας κατά τη θερινή περίοδο και την τόσο σημαντική συμβολή στην αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών και εν γένει του τουρισμού.

Δυστυχώς επί σειρά ετών η αντιμετώπιση που τυχάνουμε από τις αρμόδιες Υπηρεσίες των Υπουργείων, αφορά εποχιακούς ερασιτέχνες και όχι μακροχρόνια επαγγελματίες, που είμαστε στην πραγματικότητα, με αποτέλεσμα να υποβαθμιζόμαστε διαρκώς.

Κατόπιν τούτου, σας θέτουμε παρακάτω το σύνολο των κυριότερων προβλημάτων, προκειμένου να αντιληφθείτε το μέγεθός τους, καθώς επίσης για κάθε πρόβλημα, προτείνουμε τον ανάλογο τρόπο επίλυσης, ο οποίος είναι και εφικτός και εφαρμόσιμος, σε αντίθεση με την κείμενη νομοθεσία, η οποία εκ των πραγμάτων δεν είναι σωστά εφαρμόσιμη, και περισσότερα προβλήματα δημιουργεί παρά να επιλύει.

Κεφάλαιο 1°

Νομικό καθεστώς παραχώρησης απλής χρήσης χώρου επί του αιγιαλού, προ της εφαρμογής του Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285Α' /19-12-01)

Προ της εφαρμογής του Ν. 2971/2001, (ΦΕΚ 285Α' /19-12-01) υπήρχε το καθεστώς της απλής ανάθεσης της παραχώρησης της χρήσης χώρου επί του αιγιαλού από τους Δήμους ή Κοινότητες, χωρίς δημοπρασία, με συγκεκριμένο αντάλλαγμα, το οποίο καθοριζόταν από τους Ο.Τ.Α. Επί σειρά ετών ανανεώναμε τις συμβάσεις αυτές και προσκομιζαμε αντίγραφο στην οικεία Λιμενική Αρχή, έγκαιρα και εμπρόθεσμα, προκειμένου να ανανεωθεί και η αστυνομικής φύσεως άδεια εκμίσθωσης θαλασσιών μέσων αναψυχής. Από την εφαρμογή του Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285Α' /19-12-01) και μετέπειτα, οι Ο.Τ.Α. προβαίνουν ετησίως σε δημοπρασίες, οι οποίες γίνονται **συνήθως** τον μήνα Μάιο εκάστου έτους. Χαρακτηριστικά, σας επισυνάπτουμε την ανωτέρω (ε) σχετική επιστολή του ΣΥ.ΦΙ.ΘΑ.ΣΠ.ΡΟ. προς το τέως Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, με την οποία περιγράφεται ο περσινός «φαύλος κύκλος» των δημοπρασιών.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι ότι, αφ' ενός μεν να έχουμε ήδη καταβάλει πολλά έξοδα για τη συντήρηση του απαραίτητου εξοπλισμού μας, δίχως να γνωρίζουμε εάν θα επιτύχουμε την ανανέωση της άδειάς μας, διότι η συντήρηση είναι κάτι που γίνεται κατά τη διάρκεια του χειμώνα και απαιτείται να γίνεται έκαστο Ιανουάριο/Φεβρουάριο καθώς και η διαδικασίες που

αναλυτικώς περιγράφουμε παρακάτω για τις απαιτούμενες άδειες τοποθέτησης πλωτών εξεδρών, κλπ. και αφ' ετέρου η ανανέωση της άδειας εκμίσθωσης της Λιμενικής Αρχής πρέπει να γίνεται μέχρι την 30^η Απριλίου, σύμφωνα με τον υπ' αριθ. 20 Γενικό Κανονισμό Λιμένα (ΦΕΚ 444Β'/26-04-99), οπού σχεδόν ποτέ δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία της δημοπρασίας από τους Ο.Τ.Α.

Κατόπιν τούτου, αφ' ενός είμαστε διαρκώς στην ανασφάλεια, εάν θα δουλέψουμε το επόμενο καλοκαίρι ή όχι και αφ' ετέρου πρέπει να καταβάλουμε υπέρογκα ποσά για τη συντήρηση και ανανέωση του εξοπλισμού μας και την έκδοση ειδικών αδειών, υποχρεωτικά για να έχουμε τη δυνατότητα να δουλέψουμε το καλοκαίρι εφόσον υπερθεματίσουμε στη δημοπρασία. Εάν δεν υπερθεματίσουμε θα έχουμε ήδη ξοδέψει μεγάλο χρηματικό ποσό για το τίποτα.

Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση που επικρατεί σήμερα και αναλύουμε όλα τα προβλήματα ως κάτωθι:

Ο Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285Α'/19-12-01) «περί αιγιαλού, παραλίας και λοιπών διατάξεων» είναι πρακτικά ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΟΣ και δημιουργεί περισσότερα προβλήματα απ' ότι λύνει.

Συγκριμένα:

Στο άρθρο 13 παρ. 2, ορίζεται με βάση την κείμενη νομοθεσία ότι η παραχώρηση της απλής χρήσης του αιγιαλού, γίνεται κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών

Είθισται τα τελευταία έτη η ανωτέρω παραχώρηση να είναι ετήσια ή το πολύ διετής, ενώ για πρώτη φορά παραχωρήθηκε πέρυσι έως και την 31/12/2012 (4 έτη), με αποτέλεσμα να είμαστε διαρκώς στην αμφιβολία εάν θα παραχωρηθεί εκ νέου ή όχι και για πόσο χρονικό διάστημα. Εκτός αυτού σας γνωρίζουμε ότι, με την τελευταία παραχώρηση (4ετής) ο κάθε Δήμος δημοπρατεί για όσα έτη θέλει, άλλος ένα, άλλος δύο, άλλος τρία και άλλος τέσσερα. Γιατί λοιπόν η κεντρική εξουσία (Υπουργείο) να παραχωρεί για τέσσερα έτη και η κάθε περιφερειακή εξουσία (Δήμος) να παραχωρεί όσο θέλει;

Στο άρθρο 13 παρ. 2, παρέχεται η δυνατότητα σε όσους έχουν όμορες επιχειρήσεις κλπ. να παραχωρείται η χρήση του αιγιαλού **χωρίς δημοπρασία** για ένα έτος (άσκηση προτιμησιακού δικαιώματος). Αυτό είναι και παράνομο και αντισυνταγματικό, καθώς διακρίνει φυσικά ή και νομικά πρόσωπα από τις όμορες στον αιγιαλό επιχειρήσεις.

Πρακτικά, κάθε χρόνο είμεθα υποχρεωμένοι να ανανεώνουμε τις άδειες εκμίσθωσης θαλασσιών μέσων αναψυχής, προκειμένου να μπορούμε να εργασθούμε. Για να ανανεώσουμε την άδεια από τη Λιμενική Αρχή, πρέπει να προσκομίσουμε εκτός των άλλων και τη βεβαίωση παραχώρησης χρήσης του συγκεκριμένου χώρου επί του αιγιαλού από τον φορέα εκμετάλλευσης (Ο.Τ.Α.). Προκειμένου να ανανεώσουμε τη σύμβαση παραχώρησης με τον αρμόδιο Δήμο, πρέπει να συμμετάσχουμε στη δημοπρασία, καθώς εκ του νόμου δεν δύναται να παραχωρηθεί τμήμα του αιγιαλού χωρίς να προηγηθεί σχετική δημοπρασία. Αυτό δημιουργεί τα εξής προβλήματα:

Όσοι είναι παλαιοί κάτοχοι αδειών θαλασσιών μέσων αναψυχής, έχουν κάνει επενδύσεις, ύψους διακοσίων, τριακοσίων ή και παραπάνω χιλιάδων Ευρώ κατά το ελάχιστο, καθώς η αγορά ταχυπλόων σκαφών, θαλασσιών μοτοποδηλάτων, μηχανών, πλωτών εξεδρών και λοιπού εξοπλισμού (αλεξίπτωτο, δακτυλίδια, λέμβων, κλπ.), αλλά και η συντήρησή τους κάθε χρόνο, πριν την έναρξη της τουριστικής περιόδου, είναι ιδιαίτερα ακριβή, προκειμένου να εξασφαλιστεί η σωστή και ασφαλή χρήση των θαλασσιών μέσων αναψυχής.

Δυστυχώς με το καθεστώς της δημοπρασίας, είμεθα διαρκώς στην αμφιβολία εάν θα καταφέρουμε να υπερθεματίσουμε. Εάν δεν κατορθώσουμε να υπερθεματίσουμε τότε οδηγούμαστε στην οικονομική καταστροφή, αφού δεν μπορούμε να ανανεώσουμε την άδεια μας από τη Λιμενική Αρχή και οδηγούμαστε στην απώλεια της άδειάς μας, αφού εάν δεν ανανεώσουμε την άδεια εκ του νόμου αυτή χάνεται και ταυτοχρόνως χάνουμε και όλα τα δικαιώματα των παλαιών κατόχων.

Επιπλέον, αρχές Ιανουαρίου εκάστου έτους πρέπει να εφοδιαζόμαστε, όπως κατωτέρω αναλυτικά αναφέρουμε στο κεφάλαιο με επικεφαλίδα ΕΞΕΔΡΕΣ ΕΠΟΧΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ, με μια ειδική άδεια τοποθέτησης πλωτής εξέδρας από την οικεία Λιμενική Αρχή, υπό την προϋπόθεση ότι θα συναινέσουνε και άλλες τόσες υπηρεσίες, όπως Γ.Ε.Ν., Κτηματική Υπηρεσία, ΥΠ.ΠΟ./Εναλίων Αρχαιοτήτων, κλπ. Το κόστος στο οποίο υποβαλλόμεθα για την έκδοση της εν λόγω άδειας είναι υπερβολικό, όπως αναλυτικά περιγράφεται στο εν λόγω κεφάλαιο και επιπλέον θα πρέπει να έχουμε την άδεια στην κατοχή μας, προκειμένου να ανανεώσουμε την άδεια εκμίσθωσης από τη Λιμενική Αρχή. Η διαδικασία αυτή που επιβάλλεται χρονικά να γίνεται πρότερα της δημοπρασίας, αλλά σε περίπτωση που δεν υπερθεματίσουμε στη δημοπρασία, εμείς έχουμε ήδη καταβάλλει όλα τα έξοδα για την έκδοση της άδειας τοποθέτησης πλωτής εξέδρας, και δεν έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε χρήση αυτής, αφού δεν πρόκειται λόγω έλλειψης συμβάσεως η αρμόδια Λιμενική Αρχή να ανανεώσει την άδεια εκμίσθωσης θαλασσιών μέσων αναψυχής. Κατά συνέπεια εκτελούμε έναν φαύλο κύκλο και είμαστε όμηροι των Ο.Τ.Α. και του τρόπου με τον οποίο διεξάγεται η δημοπρασία κάθε χρόνο.

Τρόπος επίλυσης του προβλήματος

1) Να μη γίνεται πλέον καμία διάκριση μεταξύ όμορων επιχειρήσεων και των επαγγελματιών, καθώς αυτό δεν επιβάλλεται από κανένα δικαίωμα και οδηγεί στη μείωση των θέσεων, που υπάρχουν για τους επαγγελματίες αφ' ενός αλλά και στην καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος αφ' ετέρου. Επιπλέον, οι όμορες επιχειρήσεις ήδη έχουν εισοδήματα από τη θέση εις την οποία βρίσκονται οι επιχειρήσεις τους, και η παραχώρηση εις αυτούς του αιγιαλού με τη διαδικασία που προαναφέρθηκε, τους δίδει το δικαίωμα να πλουτίζουν ακόμη περισσότερο εις βάρος των επαγγελματιών και να αφαιρεί στην ουσία σημαντικό πόρο ζωής από εμάς, τους επί σειρά ετών επαγγελματίες. **Να εφαρμοσθεί η αρχή της ισονομίας, ισοτιμίας και ισοπολιτείας.**

2) Να κατοχυρωθούν οι επαγγελματίες, α) που επί σειρά ετών έχουν επενδύσει σε αυτού του είδους επιχειρήσεις, β) που επί σειρά ετών ανανεώνουν τις άδειές τους νόμιμα, γ) που επί

σειρά ετών συνεισφέρουν στην εξέλιξη και αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος και του εν γένει τουρισμού, δ) που επί σειρά ετών καταβάλλουν χιλιάδες Ευρώ προκειμένου να εξοπλίζουν τις επιχειρήσεις τους με τις νέες τάσεις τουρισμού και ε) που επί σειρά ετών προσφέρουν άψογα της υπηρεσίες τους στο Εθνικό μας προϊόν (τουρισμό). Το απαιτούμενο είναι να αναγνωριστούν οι επαγγελματίες «εκμισθωτές θαλασσιών μέσων αναψυχής» και κάτοχοι επί σειρά ετών των σχετικών αδειών, από την Πολιτεία, προκειμένου να εξασκήσουν σωστά το επάγγελμά τους. Να μην είναι υποχρεωμένοι να συμμετέχουν σε δημοπρασίες που διεξάγουν οι Ο.Τ.Α., αλλά να υπογράφουν - ανανεώνουν τις συμβάσεις απλής ανάθεσης του συγκεκριμένου και **περιορισμένου** χώρου επί του αιγιαλού, που επί σειρά ετών δραστηριοποιούνται.

Η δημοπράτηση χώρου επί του αιγιαλού από τους Ο.Τ.Α., να ισχύει μόνο για νέα πόστα και όχι για τα υφιστάμενα πόστα.

Πέραν όλων των ανωτέρω, εμείς θα θέλαμε να αναφερθούμε στην ανωτέρω (γ) σχετική, και να λάβετε υπόψη σας ότι: α) εμείς δεν ζητάμε να μονοπωλήσουμε τις παραλίες, β) εμείς δεν ζητάμε την άσκηση «χρησικτησίας» ή οτιδήποτε άλλο, το μόνο που ζητάμε είναι η εξασφάλιση του «αύριο» μας, με την προϋπόθεση ότι το **«αίσθημα ασφάλειας δικαίου»**, το οποίο περιγράφεται στην εν λόγω σχετική, δεν αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα, αντιθέτως μας δημιουργεί εύλογα ερωτήματα, όπως:

Θα λειτουργήσουμε την επόμενη καλοκαιρινή περίοδο ;

Θα ξεκινήσει η επόμενη καλοκαιρινή περίοδος τον Μάιο ή τον ;

Θα παραχωρήσει ο Δήμος τον αιγιαλό και για πόσο διάστημα ;

Θα μας επιτραπεί κάποτε η συνδρομή στην ανάπτυξη του τουρισμού ;

Κεφάλαιο 2°

Εξέδρες εποχιακής χρήσης (πλωτές - σταθερές)

Με την κείμενη νομοθεσία η έλξη αλεξιπτώτου γίνεται μετά από έκδοση σχετικής αδειας της Λιμενικής Αρχής. Για να εκδοθεί η συγκεκριμένη άδεια τοποθέτησης πλωτής εξέδρας μέχρι 100 τ.μ. για εποχιακή χρήση μέχρι έξι μηνών απαιτούνται οι συναινέσεις πολλών υπηρεσιών (όπως προαναφέρονται) σύμφωνα με την υπ' αριθ. 3117.1/ΜΦ 4Β/Ν/01 Υ.Α. Εμπ. Ναυτιλίας (ΦΕΚ 345Β' /26-03-03) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 5 του άρθρου 14 του Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285Α' /19-12-01). Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά είναι τα εξής:

- 1) Αναλυτική περιγραφή της πλωτής εξέδρας (ακριβείς διαστάσεις, τρόπος και υλικά κατασκευής, τρόπος ασφαλούς αγκυροβολίας, κλπ.) συνοδευόμενη από πλήρες τεχνικό σχέδιο ασφαλούς αγκύρωσής της, υπογεγραμμένα από διπλωματούχο ναυπηγό μηχανικό.
- 2) Πιστοποιητικό διετούς ισχύος αναγνωρισμένου από την Ευρωπαϊκή Ένωση Οργανισμού Επιθεώρησης (Νηογνώμονα), εξουσιοδοτημένου από τη χώρα μας ή έκθεση διετούς ισχύος του Τοπικού Κλιμακίου Επιθεώρησης Πλοίων (Τ.Κ.Ε.Π.), κατόπιν επιθεωρήσεως

στη θάλασσα και ελέγχου ανά τετραετίς υφάλων στην ξηρά ή με δύτε για την ασφαλή πλευστότητα, αντοχή και αγκυροβολία της πλωτής εξέδρας.

- 3) Γνωμάτευση του Γενικού Χημείου του Κράτους ή άλλου αρμόδιου φορέα από την οποία να προκύπτει ότι τα υλικά κατασκευής δεν είναι τοξικά και γενικά δεν επιδρούν δυσμενώς στο θαλάσσιο περιβάλλον.
- 4) Τοπογραφικό σχέδιο κλίμακας 1:500, στο οποίο να φαίνεται η ακριβής θέση της εξέδρας.

Η ανωτέρω διαδικασία είναι απόλυτα πλέον οικονομικά ασύμφορη, αλλά και μη εφαρμόσιμη στην πραγματικότητα, καθώς είμεθα υποχρεωμένοι να καταβάλλουμε ετησίως το αστρονομικό ποσό δι' εμάς των 5.000 Ευρώ, με δεδομένο ότι η μελέτες από διπλωματούχο ναυπηγό μηχανικό έχουν υψηλό κόστος και είμεθα υποχρεωμένοι οι μελέτες αυτές να γίνονται κάθε χρόνο, αφού η σχετική άδεια τοποθέτησης της Κτηματικής Υπηρεσίας είναι εξάμηνη.

Επιπλέον πρέπει να επισημανθεί, ότι οι μελέτες πρέπει να υποβάλλονται σε όλες τις παραπάνω αναφερόμενες Υπηρεσίες, προκειμένου να συναινέσουν για να εκδοθεί η αστυνομικής φύσεως άδεια τοποθέτησης από τη Λιμενική Αρχή. Μια διαδικασία η οποία είναι χρονοβόρα και διαρκεί τουλάχιστον έξι μήνες, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις ξεπερνάει και το έτος. Εφόσον η ανανέωση της άδειας εκμίσθωσης από τη Λιμενική Αρχή γίνεται μέχρι την 30^η Απριλίου και η προθεσμία υποβολής αίτησης για έκδοση νέας άδειας είναι η 30^η Ιουνίου, γίνεται ευκόλως αντιληπτό ότι ακόμη και τον Ιανουάριο να υποβληθούν οι σχετικές μελέτες, δεν θα διεκπεραιωθούν σε καμία περίπτωση εμπρόθεσμα οι συναινέσεις όλων των Υπηρεσιών. Κατά συνέπεια είναι αδύνατη η έκδοση άδειας εκμίσθωσης θαλασσίου αλεξιπτώτου από τη Λιμενική Αρχή, αφού δεν υπάρχει η σχετική άδεια τοποθέτησης πλωτής εξέδρας. Αυτό σημαίνει για τους επαγγελματίες ότι δεν δικαιούνται να διενεργούν θαλάσσια αλεξιπτώτα και η απώλεια εισοδήματος από την έλξη θαλασσίου αλεξιπτώτου είναι από τις πιο σημαντικές από όλα τα θαλάσσια μέσα αναψυχής, καθώς ο τουριστικός κόσμος επιθυμεί την έλξη αλεξιπτώτου ως πρώτιστο σπορ.

Κατόπιν τούτου έχουμε εγκλωβιστεί στην απέραντη γραφειοκρατία και τις χρονοβόρες και οικονομικά ασύμφορες διαδικασίες, οι οποίες έχουν ισχύ μόνο για έξι μήνες, σύμφωνα με το νόμο.

Κατόπιν της ανωτέρω (γ) σχετικής «..... θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με φειδώ, διαφορετικά υπάρχει ο κίνδυνος να πλημμυρήσουν οι αιγιαλοί και οι παραλίες από πλωτές εξέδρες, που δεν θα πληρούν τις προϋποθέσεις που τίθενται από τις κείμενες διατάξεις».

Τρόπος επίλυσης του προβλήματος

Απευθυνόμαστε σε εσάς, προκειμένου να προτείνουμε μια άμεση λύση των προβλημάτων που έχουν δημιουργηθεί βάσει του Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285Α'/19-12-01) και προτείνουμε τα κάτωθι:

Εις το άρθρο 7 παρ. 18 του υπ' αριθ. 20 Γενικού Κανονισμού Λιμένα (ΦΕΚ 444Β' /26-04-99), αναφέρεται με ποιο τρόπο δύναται να γίνεται η ανύψωση ή η κάθοδος του αλεξιπτώτου και συγκεκριμένα:

- α) από πλωτή εξέδρα του άρθρου 28 που αφορά το θαλάσσιο αλεξιπτωτο,
- β) από ταχύπλοο σκάφος το οποίο διαθέτει ενσωματωμένη εξέδρα και βίντσι, και
- γ) από εξέδρα που έχει τοποθετηθεί πλησίον της ακτής.

Η εξέδρα που αναφέρεται εις την περίπτωση α) εμπλέκεται στην διαδικασία που αναφέρθηκε παραπάνω, η εξέδρα της περίπτωσης β) κρίνεται σαφώς οικονομικά ασύμφορη καθώς το κόστος της ανέρχεται στο ύψος των 100.000 Ευρώ (Paracraft), και η εξέδρα της περίπτωσης γ) απαγορεύθηκε από την έναρξη και εφαρμογή της παραπάνω αναφερόμενης νομοθεσίας.

Ως επαγγελματίες θεωρούμε ότι πρέπει να επιτραπεί και πάλι η παραπάνω γ) περίπτωση, με νομοθετική ρύθμιση. Φυσικά και να αντιμετωπίζεται με φειδώ το όλο θέμα, αλλά η «φειδώ» να αναφέρεται σε κάποιους άλλους «ιδιώτες», και όχι σε ημάς που είμεθα επαγγελματίες και δραστηριοποιούμαστε εποχιακά εις την παραλία. Άλλωστε, μια μικρή επαπτόμενη με την παραλία εξέδρα, η οποία είναι σταθερή (πατάει) αλλά όχι μόνιμη, είναι αναγκαία στο συγκεκριμένο επάγγελμα προκειμένου να βοηθηθεί ο επαγγελματίας και ο κάθε τουρίστας / πελάτης, ενώ θα συμβάλλει αμέριστα στη μέγιστη δυνατή ασφάλεια όλων, λόγω σταθερότητας.

Επιπλέον θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει και άλλη επιλογή, όπως είναι να επιτραπεί η έλξη θαλασσιού αλεξιπτώτου από πλωτό μέσο ή ναυπήγημα, το οποίο να νηολογείται, να συσχετίζεται με την άδεια που εκδίδεται από τη Λιμενική Αρχή και να ελέγχεται άμεσα από αυτήν. Με τον τρόπο αυτόν απλουστεύονται οι διαδικασίες χορήγησης άδειας εκμίσθωσης θαλασσιών μέσων αναψυχής και υπάρχει μία και μόνο υπηρεσία ελέγχου. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα, αφ' ενός μεν την εμπρόθεσμη κατάθεση αιτήσεων από τους επαγγελματίες στη Λιμενική αρχή και την έγκαιρη έκδοση των σχετικών αδειών και αφ' ετέρου θα μπορούν πλέον οι επαγγελματίες να εργάζονται νόμιμα και να αποφύγουν έξοδα τα οποία σήμερα, λόγω της οικονομικής κρίσης στην οποία έχουμε περιέλθει, είναι αδύνατον να πραγματοποιηθούν.

Κεφάλαιο 3°

Διαδικασία υγειονομικών εξετάσεων

Σύμφωνα με την παρ. 3 της ανωτέρω (β) σχετικής «..... δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες του ΥΕΝΑΝΠ», και σύμφωνα με την τελευταία παράγραφο της ανωτέρω (δ) σχετικής «....., θα πρέπει να επιληφθούν τα συναρμόδια Υπουργεία Εσωτερικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής και στα οποία θα πρέπει αρχικά να απευθυνθείτε».

Επιπλέον των ανωτέρω, σας γνωρίζουμε ότι μέχρι και σήμερα δεν υπήρξε γραπτή απάντηση του Υπουργείου Εσωτερικών (στο οποίο όντως απευθυνθήκαμε), ενώ σε τηλεφωνική συνομιλία με την αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου, λάβαμε ως απάντηση ένα «απαλό τηλεφωνικό χαμόγελο», το οποίο μάλλον προκλήθηκε από την απάντηση του Υπουργείου Υγείας.

Επί της ουσίας, σας παραθέτουμε τεκμηριωμένα ένα σοβαρό πρόβλημα το οποίο απασχολεί τον κλάδο μας και χρήζει άμεσης επίλυσης, αλλά όταν η κάθε Υπηρεσία μας παραπέμπει σε κάποια άλλη, εμείς αναρωτιόμαστε: «Σε ποιον θα πρέπει τέλος πάντων να απευθυνθούμε»;

Η υγεία ενός εκμισθωτή θαλασσιών μέσων αναψυχής από τι εξαρτάται; Από τη διάρκεια παραχώρησης της χρήσης του αιγιαλού; Γιατί κάποιοι ιατροί (επιστήμονες) χαρακτηρίζουν την ακτινογραφία θώρακος επιβλαβής για την υγεία; Ποιος φορέας του Κράτους θα μπορέσει να μας δώσει μια σαφής απάντηση, χωρίς να μας παραπέμπει σε άλλο φορέα και ούτω καθεξής; Αποτέλεσμα των κείμενων διατάξεων είναι:

Ένας εκμισθωτής που έλαβε παραχώρηση για ένα έτος, μπορεί του χρόνου να αρρωστήσει γιατί θα πρέπει να ανανεώσει την άδεια εκμίσθωσης (υποβολή βεβαίωσης υγείας), ενώ ο «συνάδερφός» του, που ενδεχομένως δραστηριοποιείται μόλις ένα χιλιόμετρο πιο πέρα, αλλά ανήκει σε άλλον Ο.Τ.Α. και πήρε διεισδυτική ή και τετραετή παραχώρηση, «έχει κάνει συμβόλαιο με τον Ύψιστο»;

Σε άλλα επαγγέλματα, υγειονομικού μάλιστα ενδιαφέροντος, γιατί ισχύουν άλλες διατάξεις; Μήπως θα πρέπει να εφαρμοστεί η ισονομία και ισοπολιτεία;

Τρόπος επίλυσης του προβλήματος

Να εφαρμοσθεί μια ενιαία «πολιτική», όπως και σε άλλα επαγγέλματα. Να κατοχυρωθεί η έκδοση σχετικού βιβλιαρίου υγείας από το φορέα ασφάλισης, το οποίο θα ισχύει για μια πενταετία (όπως π.χ. του Ι.Κ.Α.) και θα χρήζει ετήσιας θεώρησης από έναν ελεγκτή ιατρό.

Επιπλέον να καθοριστεί η διάρκεια ισχύος της ακτινογραφίας θώρακος, εφόσον κρίνεται πράγματι επιβλαβής για την υγεία, και να ισχύει για όσο χρονικό διάστημα καθορίσουν οι ειδικοί επιστήμονες (ιατροί), έτσι ώστε να μην εξαρτάται από άλλους «άσχετους» παράγοντες.

Κεφάλαιο 4°

Μίσθωση παραχωρούμενου χώρου - φύλαξη εξοπλισμού

Σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ. 3 του Ν. 2971/01 (ΦΕΚ 285Α' /19-12-01) δύναται να παραχωρηθεί (έναντι ανταλλάγματος) η απλή χρήση του αιγιαλού, για την άσκηση δραστηριοτήτων που εξυπηρετούν τους λουόμενους ή την αναψυχή του κοινού. Μία από τις προαναφερόμενες δραστηριότητες είναι και η εκμίσθωση των θαλασσιών μέσων αναψυχής.

Σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 1 (ζ) του υπ' αριθ. 20 Γενικού Κανονισμού Λιμένα (ΦΕΚ 444Β' /26-04-99), ο εκμισθωτής των θαλασσιών μέσων αναψυχής υποχρεούται μετά το τέλος της εργασίας και το αργότερο με τη δύση του ηλίου, να συγκεντρώνει τα μέσα αναψυχής σε κατάλληλο χώρο, ώστε να εξασφαλίζεται η μη χρησιμοποίησή τους.

Ο κάθε εκμισθωτής θαλασσιών μέσων αναψυχής μισθώνει τον απαιτούμενο χώρο επί του αιγιαλού από τον φορέα εκμετάλλευσης, προκειμένου να ασκήσει το επάγγελμά του σωστά. Για να ασκήσει όμως το συγκεκριμένο επάγγελμα, και να φυλάξει τον απαραίτητο εξοπλισμό

του (όπως η κείμενη νομοθεσία το επιβάλλει), που δεν είναι μόνο τα χρησιμοποιούμενα από αυτόν σκάφη (εντός θαλάσσης), **επιβάλλεται / αναγκάζεται** να τοποθετήσει επί του αιγιαλού και κάποια μη μόνιμη, λυόμενη κατασκευή (κιόσκι). Η εν λόγω κατασκευή είναι συνήθως μια μικρή ξύλινη ιδιοκατασκευή (κατά το δυνατόν καλαισθητή), έτσι ώστε να παρέχει «κατά περίπτωση» την απαιτούμενη προστασία στον εξοπλισμό (φύλαξη). Σε κάποιες περιπτώσεις χρησιμοποιείται ακόμη και κοντέινερ για τη φύλαξη του εξοπλισμού, κάτι το οποίο σίγουρα δεν μπορεί να χαρακτηριστεί καλαισθητό.

Για την τοποθέτηση των παραπάνω αναφερόμενων κατασκευών, επιβάλλει η αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου το ανάλογο πρόστιμο, και σε κάποιες περιπτώσεις εκδίδει σχετικό «πρωτόκολλο κατεδάφισης».

Τα θαλάσσια μέσα αναψυχής, επί της ουσίας δραστηριοποιούνται εντός της θάλασσας. Επί του αιγιαλού, είναι ο βοηθητικός χώρος, ο οποίος μισθώνεται για συγκεκριμένο λόγο. Εφόσον επιτρέπεται από το νόμο η μίσθωση χώρου επί του αιγιαλού (με εμβαδόν ίσως 40, 50 ή 70 τ.μ.) για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα (εκμίσθωση θαλασσιών μέσων αναψυχής), και εφόσον επιβάλλεται και πάλι από το νόμο η φύλαξη του απαραίτητου εξοπλισμού μέσα σε αυτό το χώρο, τότε γιατί η κάθε **μη μόνιμη και προσωρινή** κατασκευή να θεωρείται παράνομη και να επιβάλλεται πρόστιμο; Ποιος ο λόγος τότε, να μισθώνεται ο χώρος επί του αιγιαλού, εφόσον δεν δύναται να ασκηθεί σωστά, λειτουργικά και νόμιμα το επάγγελμα;

Τρόπος επίλυσης του προβλήματος

Σχετική νομοθετική ρύθμιση, προκειμένου να επιτραπεί μια **λυόμενη - μη μόνιμη κατασκευή** (κιόσκι), συγκεκριμένων διαστάσεων, με όλες τις προδιαγραφές που επιβάλλονται από την κείμενη νομοθεσία, όσον αφορά τα υλικά κατασκευής (οικολογικά, κλπ.).

Επιπλέον να συσταθεί μια ειδική επιτροπή (αποτελούμενη από μηχανικούς, χημικούς, κλπ.), προκειμένου να καθορίσει τη συγκεκριμένη κατασκευή, η οποία είναι άκρως απαραίτητη και αναγκαία στο επάγγελμα του εκμισθωτή θαλασσιών μέσων αναψυχής.

Κεφάλαιο 5°

Χορήγηση - επέκταση αδειών εκμίσθωσης

Σύμφωνα με το άρθρο 22 του υπ' αριθ. 20 Γενικού Κανονισμού Λιμένα (ΦΕΚ 444B' /26-04-99) δεν είναι δυνατή η προσθήκη κάποιου είδους θαλασσιού μέσου αναψυχής σε εν ισχύ άδεια εκμίσθωσης της Λιμενικής Αρχής. Για να προστεθεί κάποιο μέσο, θα πρέπει η εν ισχύ άδεια να ανακληθεί και να εκδοθεί νέα, με ότι αυτό συνεπάγεται (γραφειοκρατία). Άμεσο αποτέλεσμα αυτής της περίπτωσης θα είναι ο επαγγελματίας (παλιός κάτοχος αδειάς), να μην προσθέτει νέα είδη, παρότι επιβάλλεται από τον τουριστικό παράγοντα, καθώς τα είδη των θαλασσιών μέσων αναψυχής εξελίσσονται συνεχώς τα τελευταία χρόνια και ο επαγγελματίας θα έπρεπε να είναι «σύγχρονος» και ανταγωνιστικός.

Πέραν αυτού όμως, θα οδηγηθεί και στην απώλεια ενός βασικού δικαιώματος που παρέχεται σε παλαιούς κατόχους αδειών εκμίσθωσης, που είναι η υφιστάμενη μεταξύ τους

απόσταση, γιατί εφόσον αιτηθεί νέα άδεια θα πρέπει να τηρηθεί η απόσταση των τριακοσίων (300) μέτρων από τις υπάρχουσες άδειες. Αυτό θα έχει σαν ακόλουθο, λόγω των μικρών χιλιομετρικά παραλιών να μην είναι αρκετή η απόσταση ολόκληρης της ζώνης, και να μην αρκεί ο χώρος για την έκδοση νέας άδειας. Παράδειγμα, σε μια παραλία 450 μέτρων με 3 υφιστάμενες άδειες (εικοσαετίας), εάν κάποιος θελήσει να προσθέσει νέο είδος θα πρέπει να παραιτηθεί της άδειας του, και στη συνέχεια δεν θα λάβει νέα άδεια από τη Λιμενική Αρχή καθώς δεν θα τηρείται η προαναφερόμενη απόσταση των 300 μ. από τα υφιστάμενα πόστα. Κατά συνέπεια ουδείς παλαιός κάτοχος δεν παραιτείται της άδειας του, διότι την χάνει εντελώς αφού δεν επαρκούν τα μέτρα, δεν μπορεί να είναι ανταγωνιστικός με τους άλλους που έχουν ήδη νέα - σύγχρονα είδη και δεν μπορεί επίσης να εξυπηρετήσει και τις ανάγκες του τουριστικού πληθυσμού με παροχή νέων υπηρεσιών. Με αυτό το καθεστώς είμεθα καταδικασμένοι αφού εμπρός είναι ο γκρεμός και πίσω το ρέμα.

Επίσης δημιουργείται το εξής ανακόλουθο από τις δημοπρασίες:

Οι Δήμοι δημοπρατούν τα πόστα όπου υπάρχουν παλαιές άδειες θαλασσιών μέσω αναψυχής σε απόσταση 150 μέτρων μεταξύ τους. Εάν παρουσιαστεί ένας νέος ενδιαφερόμενος και υπερθεματίσει στη δημοπρασία ενός παλαιού πόστου, τότε αυτομάτως η Λιμενική Αρχή δεν τον δέχεται, καθώς ως νέος αιτών (νέα άδεια), θα πρέπει να τοποθετηθεί σε απόσταση 300 μ. από τον προηγούμενο και τον επόμενο. Σε μικρές παραλίες λοιπόν των 450 μ. όπου υπάρχουν 3 παλαιοί κάτοχοι, εφόσον υπερθεματίσει ένας νέος ενδιαφερόμενος (νέα άδεια) θα πρέπει αυτομάτως να καταργηθεί ένα πόστο, ειδάλως δεν θα τηρείται η νόμιμη απόσταση μεταξύ τους. Τελικό αποτέλεσμα, στους 3 ο ένας χάνει οριστικά την άδειά του.

Αυτό κρίνεται απ' όλους τους επαγγελματίες απ' ενός μεν άδικο, αλλά αποτελεί και νομοθεσία δύο ταχυτήτων, καθώς ο νεοεισερχόμενος στον επαγγελματικό χώρο έχει τη δυνατότητα να αιτηθεί περισσότερα και ίσως και καινοφανή θαλάσσια μέσα αναψυχής, ενώ οι παλαιοί κάτοχοι αδειών δεν δύναται να αιτηθούν κάτι ανάλογο, και απ' ετέρου δημιουργεί και θέματα μη ευγενούς - αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των επαγγελματιών, καθώς κάποιος δύναται να κάνουν χρήση ειδών θαλασσιών μέσω αναψυχής και άλλοι όχι, εκτός και εάν απωλέσουν δικαιώματα προηγούμενων ετών. Το καθεστώς αυτό, αν μη τι άλλο, αποτελεί άνιση μεταχείριση των επαγγελματιών και δημιουργεί πολύ σοβαρά προβλήματα μεταξύ τους.

Τρόπος επίλυσης του προβλήματος

Να τροποποιηθεί το ανωτέρω άρθρο του εν λόγω Γενικού Κανονισμού Λιμένα, ώστε η προσθήκη νέου είδους θαλασσιού μέσω αναψυχής σε υπάρχουσα άδεια, να μην οδηγεί στην απώλεια της παλαιάς άδειας, αλλά να διατηρείται και απλά να επεκτείνεται η άδεια, όσον αφορά στα θαλάσσια μέσα αναψυχής που προστίθενται.

Κεφάλαιο 6°

Θαλάσσια Μοτοποδήλατα

Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 7 του υπ' αριθ. 20 Γενικού Κανονισμού Λιμένα (ΦΕΚ 444Β'/26-04-99), απαγορεύεται η κορήγηση άδειας εκμίσθωσης για περισσότερα από τρία θαλάσσια μοτοποδηλάτα.

Ο περιορισμένος αυτός αριθμός δεν ανταποκρίνεται πλέον στις ανάγκες του τουρισμού και της εν γένει ζήτησης, καθώς αποτελεί είδος πρώτης προσέλευσης. Είναι αδύνατον να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις του εν γένει τουριστικού πληθυσμού έχοντας στην άδειά μας τη δυνατότητα χρήσης μόνον τριών θαλασσιών μοτοποδηλάτων. Εκ των πραγμάτων η διάταξη αυτή πρέπει να προσαρμοσθεί στις ανάγκες του τουριστικού πληθυσμού και στην εν γένει παροχή υπηρεσιών από ημάς. Είναι γεγονός ότι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες η δυνατότητα αυτή δίνεται για πολύ μεγαλύτερο αριθμό θαλασσιών μοτοποδηλάτων.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 3 του υπ' αριθ. 20 Γενικού Κανονισμού Λιμένα (ΦΕΚ 444Β'/26-04-99), ο χειρισμός των θαλασσιών μοτοποδηλάτων απαγορεύεται από άτομα που δεν είναι εφοδιασμένα με άδεια χειριστή ταχυπλόου σκάφους ή θαλασσιού μοτοποδηλάτου.

Είναι τοις πάσει γνωστό, ότι ελάχιστοι είναι οι κάτοχοι τέτοιων αδειών χειριστών, με αποτέλεσμα να μην εκμισθώνουμε θαλάσσια μοτοποδηλάτα στο 80% των αιτούμενων τουριστών, λόγω έλλειψης της άδειας αυτής.

Ως εκ τούτου δεν είναι δυνατή η παροχή υπηρεσιών από εμάς ως δυνάμεθα, ενώ θα έπρεπε να ληφθεί σοβαρά υπόψη, ότι η κίνηση και η κυκλοφορία των εκμισθούμενων θαλασσιών μοτοποδηλάτων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία γίνεται σε συγκεκριμένο / περιορισμένο θαλάσσιο χώρο, πάντα υπό την εποπτεία του εκμισθωτή, αλλά και με τη χρήση συστήματος αυτόματης σβέσης (Control Panel).

Τρόπος επίλυσης του προβλήματος

Με βάση τις ανάγκες για την παροχή αυτής της υπηρεσίας, η λύση που προτείνουμε ως Σύλλογοι και ως μακροχρόνια επαγγελματίες, είναι η δημιουργία ειδικού χώρου, με γνώμονα πάντοτε την μέγιστη δυνατή ασφάλεια των λουομένων, σηματοδοτημένος από ειδικούς πλωτούς σημαντήρες σε ανάλογη απόσταση από την ακτή, όπως αυτή καθορίζεται κατά περίπτωση, από τις κείμενες διατάξεις του νόμου, για την κίνηση και κυκλοφορία των θαλασσιών μοτοποδηλάτων, και πάντα υπό την εποπτεία μας και με τη χρήση του συστήματος αυτόματης σβέσης (Control Panel).

Επίλογος

Κατόπιν των ανωτέρω και με βαθειά γνώση των προβλημάτων που μας ταλανίζουν επί σειρά ετών, και που μας έχουν οδηγήσει σε γραφειοκρατικό και κατά συνέπεια σε οικονομικό αδιέξοδο, παρακαλούμε όπως δείξετε κατανόηση στα προβλήματα αυτά και υιοθετήσετε τις προτεινόμενες από εμάς λύσεις, οι οποίες θα δώσουν ανάσα ζωής στο επάγγελμά μας, καθώς μέχρι σήμερα δεν έχουμε εισακουσθεί και αντιμετωπιζόμαστε επί σειρά ετών ως τουριστικές επιχειρήσεις εξαμηνιαίας χρήσης και όχι ως επαγγελματίες που παρέχουν υπηρεσίες στον εν γένει τουρισμό της χώρας μας, και που για να μπορούμε όμως να τις παρέχουμε κάνουμε

επενδύσεις άνω των τριακοσίων χιλιάδων ευρώ, έκαστος εξ' ημάς, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται τα επιπλέον έξοδα που αφορούν τη συντήρηση του εξοπλισμού, κλπ.

Απευθυνόμαστε σε όλους εσάς, επειδή οι προσπάθειές μας αποσκοπούν στην εξέλιξη, αναβάθμιση και ανάπτυξη των Θαλασσιών Μέσων Αναψυχής και γενικά του τουρισμού, ενώ θα ήταν πολύ πιο ανταγωνιστικό έναντι άλλων ευρωπαϊκών προορισμών, η προώθηση των εν γένει Θαλασσιών Σπορ ως **«ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ»**, ο οποίος ήδη, εδώ και χρόνια από εμάς προσφέρεται, καθώς δεν είναι λίγοι αυτοί, που επισκέπτονται τη χώρα μας, με πόλο έλξης τα Θαλάσσια Μέσα Αναψυχής.

Επιπλέον, λόγω της ευτελούς αντιμετώπισής μας από το Ελληνικό Κράτος όλα αυτά τα χρόνια, και μετά τη δημιουργία τόσων προβλημάτων λόγω ενός ανεφάρμοστου στην ουσία και στην καθημερινή πρακτική Ν. 2971/2001, και επειδή δεν έχουμε αναγνωρισθεί ως επαγγελματίες τόσα έτη, που παρέχουμε τις υπηρεσίες μας, δεν μας κάνουν δεκτούς ούτε ως δανειολήπτες σε τράπεζες, ούτε δυνάμεθα εις χορήγηση από τράπεζες μπλοκ επιταγών, ούτε δυνάμεθα να τύχουμε οιασδήποτε χρηματοδότησης από προγράμματα του Ε.Ο.Τ. ή οποιαδήποτε άλλα προγράμματα, όπως άλλοι επαγγελματίες, και εν γένει είμαστε όμηροι ενός άδικου, με δύο μέτρα και δύο σταθμά νόμου, ανεφάρμοστου στην ουσία του και γενικά νοιώθουμε ότι είμαστε πολίτες τρίτης κατηγορίας, και επειδή αυτός ο νόμος καταργεί στην ουσία του, το δικαίωμά μας, για ισονομία και ισοπολιτεία.

Για όλους λοιπόν τους παραπάνω λόγους, παρακαλούμε όπως δείτε σοβαρά και υπεύθυνα τα προβλήματά μας και μας δώσετε επίσης τη δυνατότητα να παρασταθούμε ενώπιόν σας, σε μια προγραμματισμένη συνάντηση, προκειμένου να συζητήσουμε και να αναπτύξουμε προσωπικά τα προβλήματά μας αυτά, όσο το δυνατόν συντομότερα, καθώς η επόμενη τουριστική περίοδος πλησιάζει και εμείς είμεθα αυτή τη στιγμή **«επί ξύλου κρεμάμενοι»**.-

Μετά Τιμής